Dos.nr.3-69/2024

H O T Ă R Â R E
În numele legii

24 februarie 2026
or.Căușeni
Judecătoria Căușeni (sediul Central),
Instanţa de judecată în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Victoria Railean
Grefier - Nina Matei

cu participarea reprezentantului reclamantei – avocatul Tatiana Voloh, împuternicită prin mandatul seria MA nr.1964020 din 28.08.2024,

în lipsa pîrîților Consiliul orășănesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni, care au fost citați legal despre data, ora, locul examinării cauzei,

în sediul instanței, în ședință publică, în procedura contenciosului administrativ a examinat cererea de chemare în judecată depusă de Chirilcenco Marina împotriva Consiliului orășănesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni cu privire la anularea răspunsurilor și obligarea examinării cererilor,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 02.09.2024, Chirilcenco Marina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășănesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni cu privire la anularea răspunsurilor și obligarea examinării cererilor.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în fapt, începând cu anul 1986 reclamanta a prelucrat şi prelucrează terenul pe lângă casă cu suprafaţa totală de 1,382 ha. Faptul deţinerii în folosinţă a terenului cu suprafaţa de 1,382 ha se confirmă prin datele incluse în paşaportul tehnic al casei de locuit din sectorul individual şi planul-schemă al terenului nominalizat, cât şi avizului de plată din 07.07.1997, din care rezultă că a achitat impozitul funciar pentru l,382ha.

Recent a realizat că terenul cu suprafaţa de 1,382 ha a fost parcelat şi prin Decizia Primăriei mun.Căuşeni nr.02/1-7-382 din 20.05.2002 i-a fost repartizat din acest teren în proprietate privată 0,0999 ha, pentru construcţie locativă, cu numărul cadastral *****. Iar, 0,0397 ha au fost trecute în proprietatea administraţiei publice locale la data de 12.10.2005, în baza Legii nr.523-X din 16.07.1999, fiind format un bun imobil separat cu numărul cadastral *****, potrivit certificatului din Registrul Bunurilor Imobile eliberat la 25.06.2024.

La data de 24.06.2024 reclamanta a depus cerere în adresa Consiliului orășenesc Căuşeni, prin care a solicitat anularea actelor, deciziei care au stat la baza formării bunului imobil separat cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha cu destinația pentru construcţii, amplasat în or.Căuşeni, str.*****, nr.33 şi radierii înscrierilor cu referire la formarea bunului imobil de sinestătător și numărul cadastral. Cererea depusă a fost examinată de către Primăria oraşului Căuşeni, contrar competenţelor sale.

La data de 03.07.2024 reclamanta a recepţionat răspunsul Primăriei oraşului Căuşeni, care este un răspuns neclar.

La data de 17.07.2024 reclamanta a formulat şi depus cerere prealabilă în adresa Consiliului orăşenesc Căuşeni. Şi de această dată, Primăria oraşului Căuşeni, atribuindu-şi în mod arbitrar competenţe ale Consiliului orăşenesc Căuşeni, a examinat cererea prealabilă a reclamantei.
Potrivit art.4 alin.(1) lit.a) şi g) al Legii privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28-12-2006, pentru autorităţile publice locale de nivelul întâi se stabilesc următoarele domenii proprii de activitate: planificarea urbană şi amenajarea teritoriului la nivel local; administrarea bunurilor din domeniile public şi privat locale.
Conform art.5 alin.(1) din Legea privind administraţia publică locală nr. 436 din 28.12.2006, autorităţile administraţiei publice locale prin care se realizează autonomia locală în sate (comune), oraşe (municipii) sânt consiliile locale, ca autorităţi deliberative, şi primarii, ca autorităţi executive. Reieşind din normele citate supra, examinarea cererii din 24.06.2024 şi cererii prealabile din 17.07.2024 ţin de competenţa consiliului orăşenesc, iar Primăria oraşului Căuşeni, în numele primarului-interimar Valentin Capiţa, a examinat unilateral şi prin depăşirea competenţelor cererea depusă. Cererea prealabilă a reclamantei a fost respinsă, fiind expediat în adresa ei răspunsul cu nr.02/1-24-2278 din 07.08.2024.
Astfel, reclamanta invocă încălcarea de către Consiliul orăşenesc Căuşeni a unui drept legitim al său şi anume, dreptul de proprietate, prin separarea terenului cu suprafaţa de 1,382 ha, amplasat pe şoseaua *****, nr.33 în două terenuri separate pentru construcţii cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0999 ha şi numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha. Terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha a fost trecut în proprietatea administraţiei publice locale la data de 12.10.2005, în baza Legii nr.523-X din 16.07.1999, fiind format un bun imobil separat.
Începând cu anul 1986 reclamanta a prelucrat şi prelucrează terenul pe lângă casă cu suprafaţa totală de 1,382 ha. Faptul deţinerii în folosinţă a terenului cu suprafaţa de 1, 382 ha se confirmă prin datele incluse în paşaportul tehnic al casei de locuit din sectorul individual şi planul-schemă al terenului nominalizat, cât şi avizului de plată din 07.07.1997, din care rezultă că a achitat impozitul funciar pentru l,382ha.
Potrivit art.11 din Codul funciar, autorităţile administraţiei publice locale atribuie cetăţenilor fără plată, în oraşe de la 0,04 până la 0,07 ha. De aici rezultă, terenul atribuit şi format ca bun imobil, nu poate fi mai mic, decât 0,04 ha. Mai mult, formarea bunului imobil separat cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha, cu destinaţia construcţii, a fost format contrar prevederilor art.7 alin.(1) din Legea nr.354 din 28.10.2004 cu privire la formarea bunurilor imobile şi în lipsa respectării următoarelor condiţii: bunurile formate să corespundă destinaţiei iniţiale, să fie respectate normele de apărare împotriva incendiilor, normele sanitare, ecologice, urbanistice ori schimbarea destinaţiei să se facă, în conformitate cu legislaţia, în cadrul procedurii de formare sau până la iniţierea ei; să nu se formeze un bun imobil care nu va putea fi utilizat constant conform destinaţiei sau ale cărui condiţii de utilizare vor fi înrăutăţite; bunul imobil format să fie asigurat cu drum de acces ori să fie posibilă instituirea servituţii de trecere, să fie posibilă asigurarea, după necesitate, a terenurilor destinate construcţiei cu conducte de apă, cu canalizare etc.; bunurile imobile să fie formate ca bunuri separate în fiecare unitate administrativ- teritorială dacă hotarele terenului ce se formează se intersectează cu hotarele diferitelor unităţi administrativ-teritoriale; configuraţia, dimensiunile şi alţi indici ai bunului imobil ce se formează să fie conforme cerinţelor planului sau regimului stabilit dacă acest bun se formează pe un teritoriu

unde există plan urbanistic al localităţii sau dacă este stabilit un regim special de folosinţă a terenului sau a construcţiei; proiectarea hotarelor terenurilor destinate construcţiilor, forma şi dimensiunile lor să fie conforme normelor stabilite în legislaţia cu privire la urbanism.
Astfel, nici una dintre aceste cerinţe nu au fost respectate la formarea bunului imobil destinat pentru construcţii cu numărul cadastral *****, cât şi nu s-a luat în consideraţie încălcarea acestor cerinţe la înregistrarea bunului imobil respectiv în Registrul bunurilor imobile. În aceste împrejurări, terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha nu poate fi pus în circuitul civil ca bun separat sau divizibil de terenul de bază cu numărul cadastral ***** şi, îndeosebi, cu destinaţia pentru construcţii, dat fiind faptul că acest bun format nu corespunde destinaţiei iniţiale, adică pentru construcţii şi nu este şi nu poate fi utilizat conform destinaţiei atribuite, or, nu este asigurat şi nici nu poate fi asigurat cu drum de acces ori să fie posibilă instituirea servituţii de trecere, cu conductă de apă, cu canalizare, cu conductă de gaz sau alte utilităţi.
Potrivit art.189 alin.(1) din Codul administrativ coroborat cu art.20 din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice, poate înainta o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată comptetente pentru examinarea procedurii în contencios administrativ, conform prezentului cod.
Subsecvent, potrivit art.39 alin.(1), alin.(2) din Codul adminsitrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.
Potrivit art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
Potrivit art.206 alin.(1) lit.a) şi lit.b) din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare). Potrivit art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale. Respectiv, terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397ha, după parametri şi amplasare nu poate fi format ca bun imobil de sinestătător şi, în consecinţă, urmează a fi anulată decizia de formare a acestui bun imobil separat cu destinaţia pentru construcţii şi înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile. Mai mult, la formarea acestui bun imobil separat, nu s-a ieşit la faţa locului, nu s-au efectuat măsurările necesare în teren pentru a constata posibilitatea sau imposibilitatea separării acestei porţiuni de teren, de terenul de pe lângă casă.
Potrivit pct.1.20 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, reclamanta este scutită de plata taxei de timbru, dat fiind faptul că are statut de beneficiar de asistenţă juridică garantată de stat, prin Decizia Oficiului Teritorial Chişinău al CNAJGS nr.1797 din 12.06.2024.
Astfel, a solicitat:

- Anularea răspunsului nr.02/1-24-2091 din 01.07.2024 prin care a fost respinsă cererea din 24.06.2024 cu nr.02/1 -25-1207;
- Anularea răspunsului nr.02/1-24-2278 din 07.09.2024 prin care a fost respinsă cererea prealabilă;
- Anularea actelor, deciziei care au stat la baza formării bunului imobil separat cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha cu destinaţia pentru construcţii, amplasat în or.Căuşeni, str.*****, nr.33 şi radierii înscrierilor cu referire la formarea bunului imobil de sinestătător şi numărului cadastral;
- Obligarea Serviciului Cadastral Teritorial Căuşeni să radieze din Registrul Bunurilor Imobile dreptul de proprietate al administraţiei publice locale asupra bunului imobil cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha.

3. **La data de 21.01.2026, reclamanta a depus în adresa instanței cerere de chemare în judecată concretizată**, prin care a solicitat:

- Constatarea nulității răspunsului din 01.07.2024, la cererea inițială din 24.06.2024 și răspunsul nr.02/1-24-2278 din 07.08.2024, la cererea prealabilă din 17.07.2024;
- Obligarea Consiliului orășenesc Căușeni să examineze cererea inițială din 24.06.2024 și cererea prealabilă din 17.07.2024 și să adopte o decizie potrivit competențelor legale.

4. **La data de 18.09.2024, pîrîtul Primăria or.Căușeni a depus referință la cererea de chemare în judecată,** prin care a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă, indicând că, conform art.2 alin.(2) din Codul administrativ, „anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod”.

Potrivit art.3 din Codul administrativ, „Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept”.

În conformitate cu art.5 din Codul administrativ, „activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea”.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, „actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public”.

Potrivit art.11 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, „actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile- actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat”.

În conformitate cu art.14 alin.(1) şi (2) din Codul administrativ, „actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real. Sunt acte reale, în special, informaţiile, avertizările sau recomandările

autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea”. În speţă, actul administrativ (dispoziţia primarului or. Căuşeni) în baza căreia a fost perfectat şi eliberat Titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren reprezintă act administrativ defavorabil relamantei Maria Chirilicenco.
În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, „drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere) prin activitate administrativă”.
Potrivit art.20 din Codul administrativ, „dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.
Conform art.39 din Codul administrativ, „controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente”.
În sensul respectiv, art.189 alin.(1) din Codul administrativ, prevede că „orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ”.
Din coroborarea normelor enunţate rezultă că revendicarea dreptului propriu este una dintre condiţiile fundamentale pentru ca acţiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilităţii. Cu alte cuvinte, pentru ca o acţiune în contencios administrativ să fie considerată admisibilă, reclamantul trebuie să demonstreze că drepturile sale proprii au fost sau ar putea fi afectate de actul administrativ contestat. Aceasta asigură că doar persoanele cu un interes juridic real şi direct pot iniţia astfel de acţiuni, garantând eficienţa şi relevanţa procesului judiciar. Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susţinerile formulate prin cererea de chemare în judecată. În conţinutul acestei cereri, reclamantul trebuie să invoce explicit vătămarea dreptului propriu. Expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 şi 189 din Codul administrativ, cum ar fi „drept vătămat” şi „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete. Astfel, reclamanta trebuie să specifice în mod clar şi precis care sunt drepturile sale subiective care au fost încălcate prin activitatea administrativă sau acte administrative defavorabile, circumstanţe ce nu au fost respectate de către Maria Chirilicenco, care nu a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt şi de drept ale cererii de chemare în judecată.
Reiterează că, în cazul în care o persoană îşi manifestă dezacordul cu rezultatele unei activităţi administrative sau a unei proceduri administrative, aceasta are dreptul de a-şi apăra drepturile prin intentarea unei acţiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis. Aşadar, persoana afectată poate solicita instanţei anularea actului administrativ pe motivul că acesta i-a încălcat drepturile sau interesele legitime. În această ordine de idei, prin acţiunea înaintată, reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.
Conform art.206 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, „o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)”. Din punct de vedere a felului acţiunii în contencios administrativ, reiesind din cerinţele formulate, constată că acţiunea înaintată de reclamantă reprezintă o acţiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art.

224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acţiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.
Potrivit art.19 din Codul administrativ, „cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative".
Conform art.162 din Codul administrativ, „procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual".
Potrivit art.165, alin. (1) din Codul administrativ, „cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei". Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege". La caz, reclamanta nu a prezentat dovada respectării procedurii prealabile a contestării actului administrativ individual cu caracter defavorabil în baza căruia i s-a atribuit suprafaţa de teren cu S = 0,0999 ha şi anume a dispoziţiei primarului or. Căuseni nr. 02/1 - 7 - 382 din mai 2002, ci solicitând anularea unor acte inexistente.
Conform jurisprudenţei CtEDO, instanţa de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani vs. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs. Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).
În conformitate cu art. 225, alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi - a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege".
Potrivit art.143 alin.(2) din Codul administrativ, „aprecierea legalităţii sau ilegalităţii unui act administrativ individual se face în funcţie de situaţia la momentul emiterii lui, iar, în cazul desfăşurării unei proceduri prealabile - de situaţia la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă". În virtutea art. 93 din Codul administrativ, care stabileste sarcina probaţiunii, „fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale".
Conform art. 90, 91 din Codul Funciar al Republicii Moldova nr. 828 - XII din 25 decembrie 1991 în redacţia anilor 2000 - 2004 litigiile dintre deţinătorii de terenuri şi autorităţile administraţiei publice locale se soluţionează de organele ierarhic superioare, a căror decizie poate fi atacată în instanţa judecătorească competentă, iar, litigiile în care părţile sau una dintre părţi sînt deţinătorii de terenuri cu titlu de proprietate se examinează de către instanţele judecătoreşti competente.
La data de 18.08.2000 în Republica Moldova a intrat în vigoare Legea contenciosului administrativ, respectiv, litigiile funciare în partea contestării actelor administrative cu caracter funciar, au trecut în competenţa instanţelor de contencios administrativ.

Conform art.14 (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorităţii publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.
Conform art.16 (1) din Legea contenciosului administrativ persoana care ”se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr - un act administrativ şi nu este mulţumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanţa de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate”.
Conform art.17 (1), (4) din Legea contenciosului administrativ cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel, termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) fiind termen de prescripţie.
La caz, reclamanta a cunoscut despre existenţa dispoziţiei primarului or.Căuşeni în baza căreia i s - a atribuit teren, perfectat şi înregistrat Titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. ***** din 03.03.2003 înregistrându-l la Organul Cadastral Teritorial Căuşeni.
Concomitent, conform prevederilor art.74 din Codul civil al Republicii Moldova în redacţia în vigoare la data emiterii dispoziţiei primarului or. Căuşeni nr. 03 - 5/678 din 28.11.2000 şi perfectării Titlului de autentificare al dreptului deţinătorului de teren, termenul general pentru apărarea printr - o acţiune a drepturilor încălcate ale unei persoane (prescripţia) este de 3 (trei) ani.
Art.79 din Codul precitat - prescripţia începe să curgă din ziua în care s-a născut dreptul la acţiune, or, dreptul la acţiune se naşte din ziua când persoana a aflat sau trebuia să afle, că i - a fost încălcat un drept. Prevederi similare conţine şi Codul civil din 06.06.2022 (art. 267, 272) şi Codul civil în redacţia Legii nr. 133 din 15.11.2018 (art. 391. 395).
Potrivit pct. 9 din Regulamentul cu privire la conţinutul documentaţiei cadastrului funciar, aprobat prin HG nr. 24 din 11.01.1995, procesul de legalizare a drepturilor deţinătorilor de teren decurge în următoarele etape: adoptarea deciziei de atribuire a terenului în baza proiectului de organizare a teritoriului sau planului cadastral al terenului sau deciziei de vînzare - cumpărare a terenului proprietate publică în baza planului cadastral al terenului; înregistrarea deţinătorilor de terenuri în registrul cadastral al deţinătorilor de terenuri, iar la atribuirea gratuită a terenurilor din proprietate publică - şi eliberarea titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren; înregistrarea terenurilor şi drepturilor asupra acestora la organul cadastral teritorial în registrul bunurilor imobile, cu excepţia drepturilor asupra terenurilor atribuite gratuit din proprietate publică, a căror înregistrare este necesară la efectuarea acţiunilor juridice. Proprietatea asupra terenurilor se dobândeşte în baza actului administrativ de atribuire a terenului, emis de autoritatea publică locală, iar, titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren NU este un act juridic în sensul art. 308 al Codului civil, dar este un document ce confirmă dreptul de proprietate asupra unui teren atribuit proprietarului prin actul administrativ. Cu alte cuvinte titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nu este un act juridic prin care se manifestă o voinţă îndreptată spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile, şi ca

urmare nu poate fi constatată nulitatea acestuia ca act juridic în temeiul normelor Codului civil ce guvernează nulitatea actelor juridice or, temeiul eliberării titlului este actul administrativ al autorităţii publice locale, legalitatea căruia este guvernată de normele Legii contenciosului administrativ (în prezent Codului administrativ) şi nu a nulităţii actelor juridice.
Prin urmare, reţine, că titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren, fiind un document subsecvent actului administrativ în baza căruia a fost eliberat, nu poate fi eliberat, arbitrar, în lipsa actului administrativ de atribuire a terenului.
De asemenea, reţine că chestiunile ce tin de eliberarea titlurilor de autentificare a drepturilor deţinătorilor de teren au fost şi sunt de competenţa instanţelor de drept comun. Respectiv, chiar dacă, în opinia reclamantului, i s-ar fi încălcat un drept oarecare, termenul general pentru apărarea, printr - o acţiune a drepturilor încălcate (prescripţia) este de 3 (trei) ani. Instanţa de judecată urmează, prin prisma prevederilor Codului administrativ al RM, să respingă acţiunea ca tardivă. Având în vedere practica judiciară diferită a instanţelor judecătoreşti în partea aplicării cadrului legal ce ţine de aplicarea legislaţiei funciare, în cazul în care instanţa de judecată va considera că este de competenţa instanţei de contencios administrativ să examineze cererea depusă urmează a aplica prevederile art. 207 (2), lit. d) din Codul Administrativ al RM.
Potrivit art.10 (1) din Codul civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună - credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna - credinţă se prezumă pînă la proba contrară.
Potrivit art.14 (2) din Codul civil nici o persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credinţă. Conform art.5 (1) din Legea privind administraţia publică locală nr. 436 - XVI din 28.12.2006 autorităţile administraţiei publice locale prin care se realizează autonomia locală în sate (comune), oraşe (municipii) sânt consiliile locale, ca autorităţi deliberative şi, primarii, ca autorităţi executive. Potrivit art.1 şi art. 40 din Legea privind administraţia publică locală nr. 436 - XVI din 28.12.2006 primăria constituie o structură funcţională care asistă primarul în exercitarea atribuţiilor sale legale. Astfel, primăria nu constituie subiect de drept şi, deci, nu poate participa la raporturi juridice, primăria, ca structură funcţională, având expres atribuţiile prevăzute la art. 40 (2) din Legea privind administraţia publică locală nr. 436 - XVI din 28.12.2006.
Deci, cererea de chemare în judecată a fost înaintată faţă de Primăria or. Căuşeni, entitate lipsită de statutul subiectului de drept şi, neândrept de a dispune de bunurile proprietate publică sau privată a or. Căuşeni.
Conform art.9 (1) din Legea privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice nr. 121 - XVI din 4 mai 2007 împuternicirile de proprietar al patrimoniului unităţii administrativ-teritoriale sînt exercitate de consiliul local în numele unităţii administrativ-teritoriale şi, nicidecum, de Primăria sau primarul or. Căuşeni, respectiv, cererea de chemare în judecată a fost înaintată faţă de o autoritate a administraţiei publice locale neîmputerncitiă prin lege de a exercita împuternciri de proprietar al patrimoniului UAT Căuşeni.
Potrivit art.8 alin.(1), (2) lit.a)-b) din Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte

juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile. Conform art. 195 din Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile.
Conform art.2 din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data atribuirii terenului cu S = 0,0999 ha), act administrativ - manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţii publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii.
Conform art.14 (1) din Legea contenciosului administrativ persoana care se consideră vătămată într - un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr - o cerere prealabilă, autorităţii publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.
Astfel, la caz, s-a omis şi apărarea, în termenii speciali şi generali prevăzuţi de lege, contestarea actului administrativ în baza căruia reclamanta consideră că i s-au lezat careva drepturi.
Potrivit art.10 din Cod funciar, de competenta consiliilor săteşti (comunale) şi orăşeneşti ţin: atribuirea terenurilor şi înstrăinarea lor fără schimbarea destinaţiei acestora, în modul stabilit de lege. Potrivit art.11 alin.1, subalin.1 şi 2 din Codul funciar autorităţile administraţiei publice locale atribuie cetăţenilor terenuri fără plată, eliberîndu-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetăţenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodăreşti şi grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislaţia; atribuie familiilor nou - formate sectoare de teren din rezerva intravilanului pînă la epuizarea acesteia pentru construcţia caselor de locuit, anexelor gospodăreşti şi grădini: în oraşe - de la 0,04 pînă la 0,07 hectare, în localităţi rurale- pînă la 0,12 hectare. Dimensiunile concrete ale sectoarelor de teren se stabilesc de către autorităţile administraţiei publice locale.
La caz, reclamanta nu a prezentat probe care ar confirma faptul că, până la intrarea în vigoare a Codului Funciar, i s - a atribuit în proprietate suprafaţa de teren contestată. Mai mult decât atât, pe teritoriul or. Căuşeni s fost stabilită 0,07 ha pentru terenurile de pe lângă casă, la caz, reclamantei i s - a atribuit 0,0999 ha, cu mult peste norma legală prevăzută.
Conform art. 20 din Cod funciar, documentele ce confirmă drepturile deţinătorilor de teren sînt: titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren. Reiterează că, potrivit pct. 9 din Regulamentul cu privire la conţinutul documentaţiei cadastrului funciar, aprobat prin HG nr. 24 din 11.01.1995, procesul de legalizare a drepturilor deţinătorilor de teren decurge în următoarele etape: adoptarea deciziei de atribuire a terenului în baza proiectului de organizare a teritoriului sau planului cadastral al terenului sau deciziei de vînzare-cumpărare a terenului proprietate publică în baza planului cadastral al terenului; înregistrarea deţinătorilor de terenuri în registrul cadastral al deţinătorilor de terenuri, iar la atribuirea gratuită a terenurilor din proprietate publică - şi eliberarea titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren; înregistrarea terenurilor şi drepturilor asupra acestora la organul cadastral teritorial în registrul bunurilor imobile, cu excepţia drepturilor asupra terenurilor atribuite gratuit din proprietate publică, a căror înregistrare este necesară la efectuarea acţiunilor juridice. Din normele de drept suscitate rezultă cert faptul că, dreptul de proprietate asupra terenurilor destinate construcţiilor se dobândeşte în baza actului administrativ de atribuirea a terenului, emis de autoritatea publică locală, iar titlul de autentificare a dreptului

deţinătorului de teren nu este un act juridic în sensul art. 195 din Cod civil, dar este un document ce confirmă dreptul de proprietate asupra unui teren atribuit proprietarului prin actul administrativ.
Prin urmare, titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren, fiind un document subsecvent actului administrativ în baza căruia a fost eliberat, nu poate fi anulat atîta timp cît nu este anulat actul administrativ de atribuire a terenului pentru care s-a eliberat titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren.
Potrivit art.320 alin. (3) din Cod civil, în cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobândi prin efectul unui act administrativ.
Conform extrasului din registrul Bunurilor Imobile dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral *****, cu S = 0,0999 a fost înregistrat în baza Titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren din 03.03.2003, titlu care a fost emis în baza unui act administrativ (dispoziţia primarului) necontestat de reclamantă în termenii stabiliţi de cadrul legal în vigoare la data emiterii actului administrativ în baza căruia a fost perfectat şi înregistrat Titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren.
Conform art.21 din Codul precitat autorităţile publice competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.
Conform art.6 (1), 22 (1), (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 23.02.1998 înregistrarea cadastrală are un caracter deschis, Registrul bunurilor imobile fiind documentul de bază al cadastrului. Dacă datele din registrul bunurilor imobile nu coincid cu datele din alte documente cadastrale sau cu datele constatate pe teren, se consideră veridice datele din registrul bunurilor imobile, cu excepţia cazurilor de eroare tehnică evidentă. Registrul bunurilor imobile conţine înscrieri privind fiecare bun imobil, dreptul de proprietate şi alte drepturi patrimoniale, titularii de drepturi, documentele ce confirmă drepturile, tranzacţiile cu bunuri imobile şi alte temeiuri ale naşterii, modificării, grevării şi stingerii drepturilor.
Conform art. 162 (1), în strictă aplicare cu art. 17 din Codul administrativ al RM procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.
Referitor, la faptul că reclamanta a prelucrat şi prelucrează, în continuare, terenul cu nr. cadastral ***** fără a avea contract de folosinţă a terenului proprietate publică şi fără a achita plata pentru folosinţa terenului este o ilegalitate pasibilă de a fi sancţionată contravenţional sau penal, în dependenţă de gravitatea faptei comise şi valoarea prejudiciului adus bugetului or. Căuşeni.

5. **În ședința de judecată reclamanta Chirilcenco Marina**, fiind legal citată nu s-a prezentat.
6. **În ședința de judecată reprezentantul reclamantei avocatul Tatiana Voloh** a susținut cererea de chemare în judecată sensul formulat, solicitînd admiterea.
7. **În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Primăria or.Căușeni** fiind legal citat legal nu s-a prezentat.
8. **În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Consiliul orășenesc Căușeni** fiind legal citat legal nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței:

9. Audiind poziția participanților la proces, analizînd circumstanțele de fapt şi de drept expuse, apreciind probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ este admisibilă și parțial întemeiată din următoarele considerente.
10. Conform art.3 Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.
11. Conform art.5 Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.
12. Conform art.10 alin.(1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
13. În acord cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
14. În conformitate cu prevederile art.22 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
15. Subsecvent sînt și prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, care prevede că, Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
16. Relevante cazului sînt și prevederile art.206 alin.(1) din Codul administrativ, conform căruia, O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:
    a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
    b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
    c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
    d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
    e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).
17. În cadrul contenciosului administrativ o mare importanţă se acordă problemei privind vătămarea unui drept al unei persoane recunoscut de lege, deoarece persoana poate ataca actul administrativ în justiţie numai dacă prin acest act se consideră vătămată într-un drept subiectiv, adică într-un drept recunoscut de lege. Fiind un drept conferit de lege, organul administraţiei publice este obligat să demonstreze că acest drept al persoanei a fost respectat. Este important faptul că vătămarea dreptului subiectiv nu trebuie

confundată cu cauzarea de prejudiciu, deoarece un drept subiectiv poate fi încălcat fără ca, prin aceasta, să se fi produs şi un prejudiciu.

18. Raportînd prevederile legale la actele cauzei, instanța de judecată reține că, acțiunea reclamantei este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind depusă în interiorul termenul stabilit expres în art.209 alin.(1) Cod administrativ.
19. Din perspectiva admisibilității, instanța reține că reclamanta Chirilcenco Marina s-a adresat cu acțiune în instanță la data de 02.09.2024, conținutul căreia denotă că a formulat o acțiune în anulare și obligare, acțiunea fiind admisibilă, fiind respectate prevederile legale, cît și termenul de contestare.
20. Admisibilitatea obiectului acţiunii în contencios implică ajustarea tuturor regulilor aplicabile la soluţionarea juridică a litigiilor apărute în urma activităţii organele administrative, ce sînt direcţionate atît spre impunerea unui comportament legal autorităţilor administraţiei publice în activitatea lor, cît şi spre repararea prejudiciilor morale şi materiale apărute în urma lezării unor drepturi ale persoanelor fizice şi juridice.
21. În speță, instanța apreciază ca fiind relevante și prevederile art.39 alin.(1) – (2) din Codul administrativ, care stipulează că, Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit; Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.
22. Argumentul reprezentantului pîrîtului din Referință precum că, cererea de chemare în judecată a fost înaintată faţă de Primăria or. Căuşeni, entitate lipsită de statutul subiectului de drept şi, neândrept de a dispune de bunurile proprietate publică sau privată a or. Căuşeni, nu poate fi reținut deoarece din cerințele înaintate se atestă faptul că reclamanta contestă raspunsurile Primăriei Căușeni, care și are calitatea de pîrît.
23. În corespundere cu prevederile art.219 alin.(1) – (4) din Codul Administrativ, Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți; Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces; Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces; Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.
24. Din materialul probator al cauzei se constată următoarele.
25. La data de 24.06.2024 reclamanta Chirilcenco Marina a depus cerere în adresa Consiliului orășenesc Căuşeni, prin care a solicitat anularea actelor, deciziei care au stat la baza formării bunului imobil separat cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha cu destinația pentru construcţii, amplasat în or.Căuşeni, str.*****, nr.33 şi radierii înscrierilor cu referire la formarea bunului imobil de sinestătător şi numărul cadastral.

26. La data de 01.07.2024, Primăria or.Căușeni a emis răspunsul nr.02/1-24-2091 la cererea depusă de reclamanta Chirilcenco Marina în adresa Consiliului orășenesc Căușeni la 26.06.2024, făcînd referire la prevederile art.162 al.(1) și (3) lit.b) Codul administrativ, nu însă și la solicitările reclamantei.
27. La data de 17.07.2024 reclamanta a formulat şi depus din nou o cerere prealabilă în adresa Consiliului orăşenesc Căuşeni prin care a solicitat anularea răspunsului nr.02/1-24-2091 din 01.07.2024, prin care a fost respinsă cererea din 24.06.2024 cu nr.02/1-25-1207 și anularea actelor, deciziei care au stat la baza formării bunului imobil separat cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de 0,0397 ha cu destinația pentru construcţii, amplasat în or.Căuşeni, str.*****, nr.33 şi radierii înscrierilor cu referire la formarea bunului imobil de sinestătător şi numărul cadastral.
28. La data de 07.08.2024, Primăria or.Căușeni a emis răspunsul nr.02/1-24-2278 la cererea depusă de reclamanta Chirilcenco Marina în adresa Consiliului orășenesc Căușeni la 17.07.2024, prin care a informat reclamanta că Consiliul nu a emis nici un act administrativ, care s-ar referi la gestionarea terenurilor invocate în petiție, respectiv pretențiile înaintate nu pot fi examinate de Consiliu din motivul actului administrativ.
29. Conform art.5 alin.(1) din Legea privind administraţia publică locală nr.436 din 28.12.2006, autorităţile administraţiei publice locale prin care se realizează autonomia locală în sate (comune), oraşe (municipii) sânt ***consiliile locale***, ca autorităţi deliberative, şi primarii, ca autorităţi executive.
30. Așadar, reieșind din cele constatate în urma examinării cauzei, examinarea cererilor prealabile depuse de reclamanta Chirilcenco Marina în adresa Consiliului orășenesc Căușeni din 24.06.2024 şi din 17.07.2024 urmau a fi examinate de către Consiliul orășenesc Căușeni, ținând de competența acestuia, nu de către Primăria or.Căușeni.
31. Faptul că Consiliul orășănesc Căușeni nu a emis un Act administrativ cu privire la delimitarea terenului, nu acordă dreptul Primăriei Căușeni de a soluționa cererea adresată Consiliului.
32. Potrivit art.53 din Codul administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice prin lege, iar aceasta se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative.
33. Conform art.57 alin.(1) Codul Administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.
34. Art.69 alin.(2) din Codul administrativ stabilește că, în cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.
35. Mai mult, art.73 alin.(1) obligă autoritatea să primească și să înregistreze petiția, chiar dacă aceasta consideră că nu este competentă. Dacă petiția ține de competența unei alte autorități, ea trebuie transmisă autorității competente, cu informarea petiționarului.
36. Deci, la caz dacă Primăria considera că cererea adresată Consiliului nu ține de competența sa, nu putea pur și simplu să substituie Consiliul și să emită un răspuns în locul acestuia, deoarece obligația legală nu constă doar în formularea unui oarecare răspuns, ci în soluționarea cererii de către autoritatea competentă.
37. Mai mult, instanța reține că cererea reclamantei nu viza o chestiune abstractă, ci legalitatea unei decizii concrete prin care a fost format un bun imobil și care, potrivit celor invocate a inclus în componența sa terenul aflat în gestiunea/folosința acesteia.

38. Prin urmare, autoritatea competentă era obligată să verifice circumstanțele de fapt și de drept relevante pentru formarea bunului imobil, inclusiv temeiul juridic al includerii terenului în bunul nou-format, documentația cadastrală, planul geometric și respectarea drepturilor și intereselor legitime ale reclamantei, și după această să ofere un răspuns în limitele competenței.
39. Instanța reține că obligația autorității publice nu se limitează la transmiterea unui răspuns formal reclamantei, ci presupune examinarea și soluționarea cererii de către autoritatea competentă. Or, în speță, cererea adresată Consiliului orășănesc Căușeni nu a fost examinată și soluționată de acesta, ci a primit un răspuns din partea Primăriei, fără ca această din urmă autoritate să demonstreze existența unei competențe legale de a decide asupra obiectului cererii.
40. Astfel, emiterea de către Primăria Căușeni a unui răspuns pe fond, în locul examinării cererii de către Consiliul nu poate fi apreciată ca o soluționare legală a cererii reclamantei.
41. În aceste condiții, răspunsurile contestate nu poate fi considerate o soluționare legală a cererii reclamantei Chirilcenco Marina, întrucât au fost emise cu încălcarea normelor privind competența autorităților publice și a procedurii administrative.
42. Prin urmare, răspunsurile contestate urmează a fi anulate, iar Consiliul local urmează a fi obligat să examineze și să soluționeze cererea reclamantei depusă de Chirilcenco Marina la 24.06.2024 înregistrată cu nr.02/1-25-1207, prin care a solicitat anularea Deciziei care a stat la baza formării bunului imobil separat cu număr cadastral ***** cu suparafața de 0,0397, cu destinația construcții, situat în or.Căușeni, str.***** nr.33, în conformitate cu prevederile Codului administrativ și ale legislației speciale aplicabile.
43. Potrivit art.225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, iar controlul exercitării dreptului discreționar al autorității publice se realizează în limitele stabilite de lege.
44. Cu referire la obligarea adoptării Deciziei potrivit competențelor legale, instanța de judecată o va respinge deoarece solicitarea reclamantei privind obligarea pârâtului să emită decizia nu poate fi admisă în forma formulată, în condițiile în care reclamanta nu a revendicat emiterea unui act administrativ cu un conținut concret și nu a demonstrat existența unui drept preexistent cert la adoptarea unei anumite soluții de către Consiliu.
45. Art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ permite instanței, în cadrul acțiunii în obligare, să oblige autoritatea să emită un act administrativ individual dacă revendicarea emiterii actului este întemeiată.
46. În speță, instanța nu poate substitui autoritatea publică în exercitarea competenței sale și nu poate prestabili conținutul deciziei care urmează a fi adoptată, în condițiile în care soluționarea cererilor presupune examinarea circumstanțelor relevante și aplicarea normelor legale de către autoritatea competentă.
47. Prin urmare, instanța apreciază că este necesară obligarea pârâtului să examineze cererile reclamantei și să le soluționeze în conformitate cu legea, însă nu există temei pentru obligarea pârâtului la adoptarea unei anumite soluții sau la emiterea unui act administrativ cu un conținut prestabilit de instanță, autorității publice, revenindu-i obligația să finalizeze procedura administrativă și să adopte actul administrativ corespunzător, în limitele competenței sale și cu respectarea prevederilor legale.

48. Pe cale de consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea de contencios administrativ depusă de Chirilcenco Marina împotriva Consiliului orășănesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni cu privire la anularea răspunsurilor și obligarea examinării cererilor.
49. Conform art.224 al.(1) lit.b) Codul administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Chirilcenco Marina împotriva Consiliului orășănesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni cu privire la anularea răspunsurilor și obligarea examinării cererilor, se admite parțial.

Se anulează răspunsul Primăriei orașului Căușeni nr.02/1-24-2091 din 01.07.2024 și răspunsul Primăriei orașului Căușeni nr.02/1-24-2278 din 07.08.2024, adresate d-nei.Maria Chirilcenco ca fiind emise cu încălcarea competenței.

Se obligă Consiliul orășănesc Căușeni, să examineze cererea depusă de Chirilcenco Marina la 24.06.2024 înregistrată cu nr.02/1-25-1207, prin care a solicitat anularea Deciziei care a stat la baza formării bunului imobil separat cu număr cadastral ***** cu suparafața de 0,0397, cu destinația construcții, situat în or.Căușeni, str.***** nr.33.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel nemotivat în termen de 30 de zile, de la data notificării dispozitivului Hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central), și cu Apel motivat în termen de 30 de zile de la notificarea Hotarîrii motivate, prin depunerea la Curtea de Apel Centru, iar în cazul depunerii Apelului motivat împreună cu cererea de Apel, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Victoria RAILEAN